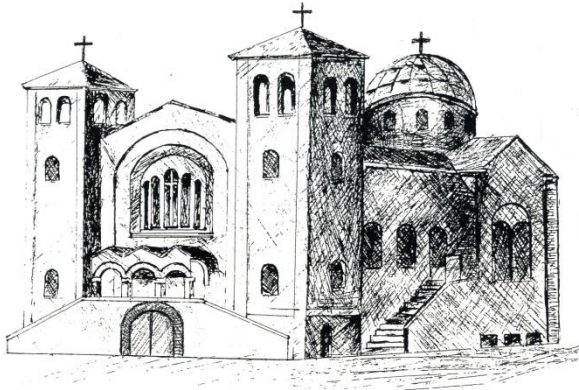

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, August 8th, 2021
7th Sunday of Matthew

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ἱερά Μητρόπολις Νέας Ἱερσέης
Ἑλληνική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

*To pay Membership, Greek School Tuition
and all other offerings use:*

https://tithe.ly/give_new/www/#/tithe/give-one-time/305721?widget=1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 8 Αυγούστου, 2021

Ζ' Ματθαίου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

7:00 μ.μ.—8:00 μ.μ. Παράκλησις

Δευτέρα, 9 Αυγούστου, 2021

7:00 μ.μ.—8:00 μ.μ. Παράκλησις

Τρίτη, 10 Αυγούστου, 2021

7:00 μ.μ.—8:00 μ.μ. Παράκλησις

Τετάρτη, 11 Αυγούστου, 2021

7:00 μ.μ.—8:00 μ.μ. Παράκλησις

Πέμπτη, 12 Αυγούστου, 2021

7:00 μ.μ.—8:00 μ.μ. Παράκλησις

Παρασκευή, 13 Αυγούστου, 2021

7:00 μ.μ.—8:00 μ.μ. Παράκλησις

Σάββατο, 14 Αυγούστου, 2021

Προεόρτια Κοιμήσεως Θεοτόκου

7:00 μ.μ.—9:00 μ.μ. Εσπερινός

Κυριακή, 15 Αυγούστου, 2021

Κοίμησις της Υπεραγίας Θεοτόκου

8:30 π.μ.—12:00 Όρθρος, Θ. Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, August 8, 2021

7th Sunday of Matthew

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

7:00 p.m.—8:00 p.m. Paraklesis

Monday, August 9, 2021

7:00 p.m.—8:00 p.m. Paraklesis

Tuesday, August 10, 2021

7:00 p.m.—8:00 p.m. Paraklesis

Wednesday, August 11, 2021

7:00 p.m.—8:00 p.m. Paraklesis

Thursday, August 12, 2021

Forefeast of the Transfiguration

7:00 p.m. Vespers

Friday, August 13, 2021

7:00 p.m.—8:00 p.m. Paraklesis

Saturday, August 14, 2021

Forefeast of the Dormition

7:00 p.m.—8:00 p.m. Paraklesis

Sunday, August 15, 2021

Dormition of the Theotokos

8:30 a.m.-12:00 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode Plagal 2.

Psalm 27.9,1

O Lord, save your people and bless your inheritance.

Verse: To you, O Lord, I have cried, O my God.

The reading is from St. Paul's Letter to the Romans 15:1-7

Brethren, we who are strong ought to bear with the failings of the weak, and not to please ourselves; let each of us please his neighbor for his good, to edify him. For Christ did not please himself; but, as it is written, "The reproaches of those who reproached thee fell on me." For whatever was written in former days was written for our instruction, that by steadfastness and by the encouragement of the scriptures we might have hope. May the God of steadfastness and encouragement grant you to live in such harmony with one another, in accord with Christ Jesus, that together you may with one voice glorify the God and Father of our Lord Jesus Christ. Welcome one another, therefore, as Christ has welcomed you, for the glory of God.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

ΨΑΛΜΟΙ 27.9,1

Σῶσον, Κύριε τὸν λαὸν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ῥωμαίους 15:1-7 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομὴν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται, Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν θεοῦ.

The Gospel According to Matthew 9:27-35

At that time, as Jesus passed by, two blind men followed him, crying aloud, "Have mercy on us, Son of David." When he entered the house, the blind men came to him; and Jesus said to them, "Do you believe that I am able to do this?" They said to him, "Yes, Lord." Then he touched their eyes, saying, "According to your faith be it done to you." And their eyes were opened. And Jesus sternly charged them, "See that no one knows it." But they went away and spread his fame through all that district.

As they were going away, behold, a dumb demoniac was brought to him. And when the demon had been cast out, the dumb man spoke; and the crowds marveled, saying, "Never was anything like this seen in Israel." But the Pharisees said, "He casts out demons by the prince of demons."

And Jesus went about all the cities and villages, teaching in their synagogues and preaching the gospel of the kingdom, and healing every disease and every infirmity among the people.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 9:27-35 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρᾶζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυῖδ. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, Κύριε. τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. οἱ δὲ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ.

Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Saint Emilian the Confessor, Bishop of Cyzicus

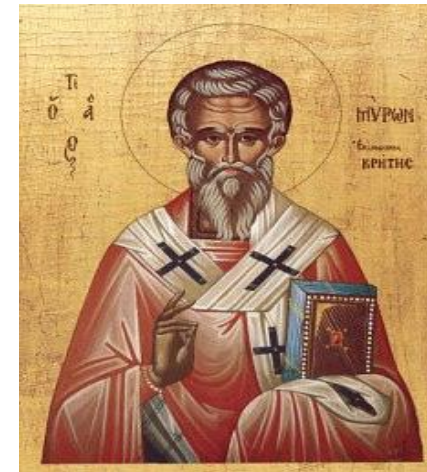
Saint Emilian was a zealous defender of the holy icons during the reign of Emperor Leo the Armenian. He suffered torture and martyrdom in the year 820. His main feast is August 8.

Η Εκκλησία τιμά σήμερα 8 Αυγούστου, τον Άγιο Αιμιλιανό τον Ομολογητή, επίσκοπο Κυζίκου.

Ο Απόστολος Παύλος θέλοντας να τονίσει τη μεγάλη σημασία της ομολογίας της πίστης μας προς το Χριστό, είπε: «Έχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας».

Αφού, δηλαδή, έχουμε μεγάλο Αρχιερέα, που έχει πλέον περάσει από τους ουρανοὺς και μπήκε στην αιώνια κατάπαυση, όπου μας περιμένει, που δεν είναι απλός άνθρωπος, αλλά είναι ο Υἱός του Θεού, ας κρατάμε καλά την ομολογία της πίστης μας προς Αυτόν, τον Κύριο και Σωτήρα μας Ιησού Χριστό. Ένα τέτοιο παράδειγμα ομολογίας ήταν και ο Άγιος Αιμιλιανός, που έζησε μεταξύ 8ου και

του 9ου αιώνα μ.Χ. Ο Αιμιλιανός ήταν επίσκοπος Κυζίκου μετά το Νικόλαο, στα χρόνια 787 – 815 μ.Χ. Αγωνίστηκε με όλη τη δύναμη που του παρείχε ο Θεός για την τιμητική προσκύνηση των αγίων εικόνων, όταν αυτοκράτορας ήταν ο εικονομάχος Λέων ο Ε΄. Αθλητής της Ορθοδοξίας, μιλούσε θερμότατα γι' αυτή και ενίσχυε τους πιστούς να υπομένουν καρτερικά τους ασεβείς διωγμούς. Υπέφερε πολλές κακοπάθειες και θλίψεις και πέθανε τελικά εξόριστος, σαν γνήσιος Ομολογητής της ορθής πίστης.

Ο Άγιος Μύρων γεννήθηκε στη πόλη Ραύκο της Κρήτης, που αργότερα μετονομάστηκε σε Άγιος Μύρωνας προς τιμήν του. Διακρίθηκε για τη φιλανθρωπία και την αγάπη του προς τους συνανθρώπους του. Υπήρξε πρότυπο οικογενειάρχη και προστάτη των φτωχών και των κατατρεγμένων. Ήταν αγρότης στο επάγγελμα. Όταν στο χωράφι του εντόπισε κάποιους κλέφτες, δεν τους κυνήγησε αλλά αντίθετα τους βοήθησε να μεταφέρουν την σοδειά του, ζητώντας από το Θεό να τους

συγχωρέσει. Μετά το θάνατο της συζύγου του,ο Άγιος αφοσιώθηκε πλήρως στο Θεό και στο κήρυγμα του Λόγου Του.Οι κάτοικοι της Κρήτης έτρεφαν μεγάλη αγάπη και σεβασμό προς το πρόσωπό του,με αποτέλεσμα να ανέλθει στον επισκοπικό θρόνο του νησιού.Πέθανε σε ηλικία περίπου 100 ετών.Ο Άγιος Μύρων είναι ιδιαίτερα γνωστός για τα θαύματά του.Τον τάφο του,ο οποίος εκπέμπει ευωδία,επισκέπτονται κάθε χρόνο χιλιάδες προσκυνητές.Απότμημα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκεται στη Μονή Μεγάλου Σπηλαίου Καλαβρύτων.Η Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία τιμά τη μνήμη του στις 8 Αυγούστου εκάστου έτους.

Saint Myron the Wonderworker, Bishop of Crete

Saint Myron, Bishop of Crete, a wonderworker, in his youth was a family man, and worked as a farmer. He was known for his goodness, and he assisted everyone who turned to him for help. Once, thieves burst in upon his threshing floor, and Saint Myron himself helped them lift a sack of grain upon their shoulders. By his generosity the saint so shamed the thieves, that in future they began to lead honorable lives.

Out of profound respect for the saint, the Cretan people urged him to accept ordination to the priesthood in his native city of Raucia, and afterwards they chose him Bishop of Crete.

Wisely ruling his flock, Saint Myron received from the Lord the gift of wonderworking. At the time of a flood on the River Triton, the saint stopped its flow and went upon it as upon dry land, and then he sent a man back to the river with his staff to command the river to resume its course. Saint Myron fell asleep in the Lord at the age of 100, around the year 350.

Martyrs Anicetus & Photius of Nicomedia, & those with them

Commemorated on August 12

The Martyrs Anicetus and Photius (his nephew) were natives of Nicomedia. Anicetus, a military official, denounced the emperor Diocletian (284-305) for setting up in the city square an implement of execution for frightening Christians. The enraged emperor ordered Saint Anicetus to be tortured, and later condemned him to be devoured by wild beasts. But the lions they set loose became gentle and fawned at his feet.

Suddenly there was a strong earthquake, resulting in the collapse of the pagan temple of Hercules, and many pagans perished beneath the demolished city walls. The executioner took up a sword to cut off the

saint's head, but he fell down insensible. They tried to break Saint Anicetus on the wheel and burn him with fire, but the wheel stopped and the fire went out. They threw the martyr into a furnace with boiling tin, but the tin became cold. Thus the Lord preserved His servant for the edification of many.

The martyr's nephew, Saint Photius, saluted the sufferer and turned to the emperor, saying, "O idol-worshipper, your gods are nothing!" The sword, held over the new confessor, struck the executioner instead. Then the martyrs were thrown into prison.

After three days Diocletian urged them, "Worship our gods, and I shall give you glory and riches." The martyrs answered, "May you perish with your honor and riches!" Then they tied them by the legs to wild horses. Though the saints were dragged along the ground, they remained unharmed. They did not suffer in the heated bath house, which fell apart. Finally, Diocletian ordered a great furnace to be fired up, and many Christians, inspired by the deeds of Saints Anicetus and Photius, went in themselves saying, "We are Christians!" They all died with a prayer on their lips. The bodies of Saints Anicetus and Photius were not harmed by the fire, and even their hair remained whole. Seeing this, many of the pagans came to believe in Christ. This occurred in the year 305.

Saints Anicetus and Photius are mentioned in the prayers for the Blessing of Oil and the Lesser Blessing of Water (BOOK OF NEEDS, 1987, p. 230).

Άγιοι Φώτιος και Ανίκητος

Πῦρ Ἀνίκητον συμφλέγει τῷ Φωτίῳ,
Οὗς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικήτους φέρει.
Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φώτιον ἢδ' Ἀνίκητον.

Ο Φώτιος ήταν ανεπιός του Ανίκητου. Κατάγονταν και οι δύο από τη Νικομήδεια. Όταν ο Διοκλητιανός θέλησε να κινήσει διωγμό κατά των χριστιανών, μίλησε μπροστά στη Σύγκλητο με τους πιο υβριστικούς λόγους εναντίον τους. Εκεί ήταν παρών και ο Ανίκητος, που όταν άκουσε αυτά τα λόγια του βασιλιά, όχι μόνο δεν φοβήθηκε, αλλά σηκώθηκε με θάρρος, δήλωσε ότι είναι χριστιανός και είπε στο Διοκλητιανό: «Πλανάσαι, βασιλιά, αν νομίζεις ότι με τα μέτρα κατά των Χριστιανών θα πετύχεις τους ασεβείς σκοπούς σου. Μάθε ότι οι χριστιανοί αποτελούν σήμερα την υγιέστερη μερίδα της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Και θα ήταν ανόητοι και αναίσθητοι αν πίστευαν στα είδωλα. Γι' αυτό όποια μέτρα και αν πάρεις εναντίον τους, στο τέλος ζημιωμένος θα είσαι εσύ, ενώ αυτοί ένδοξοι μάρτυρες». Ο Διοκλητιανός, προσβεβλημένος από την παρατήρηση του Ανίκητου, διέταξε και τον έριξαν τροφή σε ένα τρομερό λιοντάρι. Αλλά το λιοντάρι σταμάτησε την άγρια ορμή του και ημέρεψε σαν πρόβατο. Τότε έγινε μεγάλος σεισμός και συνετρίβησαν πολλά ειδωλολατρικά αγάλματα. Κατόπιν τον έβαλαν σε τροχό με αναμμένη φωτιά από κάτω. Αλλά ω του θαύματος, ο τροχός σταμάτησε και η φωτιά έσβησε. Τότε έτρεξε και τον αγκάλιασε ο ανεπιός του Φώτιος. Μόλις είδαν αυτό οι ειδωλολάτρες, έδεσαν και τους δύο μέσα στο λεγόμενο λουτρό του Αντωνίου. Και αφού υπερθέρμαναν το νερό, παρέδωσαν και οι δύο ένδοξα το πνεύμα τους.

Ὁσιος Μάξιμος ο Ομολογητής γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 580 μ.Χ. από πλούσιους και ευγενείς γονείς. Πραγματοποίησε λαμπρές θεολογικές, φιλολογικές και φιλοσοφικές σπουδές. Για τα πνευματικά αλλά και τα διοικητικά του χαρίσματα προσλαμβάνεται ως αρχιγραμματέας του αυτοκράτορα Ηρακλείου. Παραιτήθηκε όμως γρήγορα για να υπερασπισθεί τις αλήθειες της πίστεώς του από την αίρεση των Μονοθελητών.

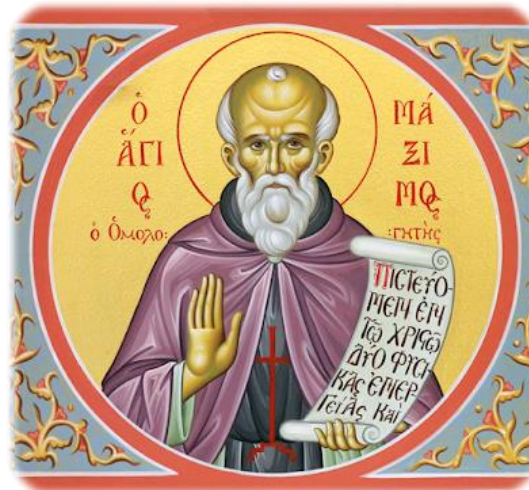
Γίνεται μοναχός και αρχίζει ένα σκληρό και ανελέητο αγώνα κατά των αιρετικών. Στον αγώνα του αυτό συναντά πολλά εμπόδια, κυρίως από τον αυτοκράτορα Κώνστα, ο οποίος ήταν υπέρμαχος των Μονοθελητών και έφθασε στο σημείο να συγκαλέσει ψευδο-σύνοδο, η οποία καταδίκασε και αναθεμάτισε τον όσιο και τέλος τον παρέδωσε στον έπαρχο της πόλης για να τιμωρηθεί.

Μαστιγώνεται και τέλος του κόβουν τη γλώσσα και το δεξί του χέρι. Το ακρωτηριασμένο του σώμα άντεξε με θαυματουργικό τρόπο τρία χρόνια στην υπηρεσία της υγείας της ψυχής και ήταν η πιο εύλωτη μαρτυρία της πίστεως και της αφοσιώσεώς του στο Θεό.

Μετά από ολιγόμηρη ασθένεια αφήνει τη μακάριά του ψυχή στον τόπο της εξορίας του (Λαζική του Πόντου, στο φρούριο Σχίμαρις) το 662 μ.Χ.

Το τίμιο λείψανό του ενταφιάσθηκε στη μονή του Αγίου Αρσενίου, στη χώρα των Λαζών. Από τον τάφο του έβγαινε φως κάθε νύχτα και φώτιζε την περιοχή, γεγονός που πιστοποιούσε την αγιότητά του.

Η Ανακομιδή και μετάθεση του Λειψάνου του Οσίου Μάξιμου του Ομολογητή εορτάζεται στις **13 Αυγούστου**, ενώ η μνήμη του επαναλαμβάνεται στις 20 Σεπτεμβρίου.

Maximus the Confessor

Our venerable and God-bearing Father **Maximus the Confessor** (ca. 580-662) was an Orthodox Christian [monk](#) and [ascetical](#) writer known especially for his courageous fight against the [heresy](#) of [Monothelism](#). His [feast days](#) in the Church are celebrated on [January 21](#) and, for the [translation](#) of his [relics](#), on [August 13](#).

He was born in the region of Constantinople, was well educated, and spent some time in government service before becoming a [monk](#), having been a member of the old Byzantine aristocracy and holding the post of Imperial Secretary under Emperor [Heraclius](#). Around 614, he became a monk (later [abbot](#)) at the [monastery](#) of Chrysopolis. During

the Persian invasion of the Empire (614), he fled to Africa. From about 640 on, he became the determined opponent of [Monothelism](#), the [heretical](#) teaching that [Jesus Christ](#) had only one will. In this, he followed the example of St. [Sophronius of Jerusalem](#), who was the first to combat this heresy starting in 634.

Maximus supported the Orthodoxy of [Rome](#) on this matter and is said to have exclaimed: "I have the faith of the Latins, but the language of the Greeks." He argued for [Dyothelitism](#), the Orthodox teaching that Jesus Christ possessed two wills (one divine and one human), rather than the one will posited by Monothelism.

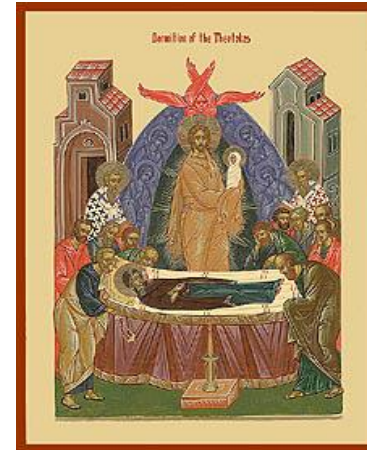
After [Pyrrhus](#), the temporarily deposed Monothelite Patriarch of Constantinople, had declared his defeat in a dispute at Carthage (645), Maximus obtained the heresy's condemnation at several local [synods](#) in Africa, and also worked to have it condemned at the [Lateran Council of 649](#). He was brought to Constantinople in 653, pressured to adhere to the [Typos](#) of Emperor [Constans II](#). Refusing to do so, he was exiled to Thrace. (Pope St. [Martin of Rome](#) was tried around the same time in Constantinople, and thus deposed and exiled to Crimea.)

In 661 Maximus again was brought to the imperial capital and questioned; while there, he had his tongue uprooted and his right hand cut off (to prevent him from preaching or writing the true faith), and then was again exiled to the Caucasus, but died shortly thereafter.

Ultimately, Maximus was exonerated by the [Sixth Ecumenical Council](#) and recognized as a [Father of the Church](#).

Forefeast of the Dormition of the Mother of God

The Troparion of the Forefeast invites us to gather on this day in gladness, for the Theotokos is about to depart from earth to heaven.

Τόν Αύγουστο ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τὸ τέλος τῆς ἐπίγειας ζωῆς τῆς Παναγίας, τὸ θάνατό της, γνωστό ὡς Κοίμησι, μιὰ λέξη ὅπου τὸ ὄνειρο, ἡ μακαριότητα, ἡ εἰρήνη, ἡ ἡρεμία καὶ ἡ χαρὰ ἐνώνονται.

Στὴν Κοίμησι, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ μνημόνευσι τῆς Ἐκκλησίας δέν ἐπικεντρώνονται στὸ ἱστορικὸ καὶ πραγματικὸ πλαίσιο, οὔτε στὴν ἡμερομηνία καὶ στὸν τόπο ὅπου αὐτὴ ἡ μοναδικὴ γυναίκα, αὐτὴ ἡ Μητέρα ὅλων τῶν μητέρων, ὀλοκλήρωσε τὴν ἐπίγεια ζωὴ της.

Ὅποτεδῆποτε καὶ ὅπουδῆποτε κι ἂν αὐτὸ συνέβη, ἡ Ἐκκλησία, ἀντ' αὐτοῦ, παρατηρεῖ τὴν οὐσία καὶ τὸ νόημα τοῦ θανάτου της, μνημονεύοντας τὸ θάνατο αὐτῆς ποὺ ὁ Υἱός της, σύμφωνα μὲ τὴν πίστη μας, κατέβαλε τὸ θάνατο, ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ μᾶς ὑποσχέθηκε τὴν τελικὴ ἀνάστασι καὶ τὴ νίκη τῆς ἀθάνατης ζωῆς.

Ὁ θάνατός της ἀναλύεται καλύτερα μέσα ἀπὸ τὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως, πὺν εἶναι τοποθετημένη στό κέντρο τῆς Ἐκκλησίας ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα, ὡς κέντρο ὅλου τοῦ ἑορτασμοῦ.

Ἡ Θεοτόκος νεκρή βρίσκεται στό νεκροκρέβατό της.

Οἱ ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ εἶναι συναγμένοι γύρω της, καί ἀπὸ πάνω της στέκεται ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, κρατώντας στά χέρια τὴ Μητέρα Του, ἡ ὁποία εἶναι ζωντανή καί αἰώνια ἐνωμένη μαζί Του.

Ἐδῶ βλέπουμε τό θάνατο κι ὅ,τι ἔχει ἤδη περάσει σ' αὐτό τό συγκεκριμένο θάνατο: ὄχι ρήξη ἀλλὰ ἐνωσις. Ὅχι λύπη ἀλλὰ χαρά. Καί σ' ἓνα βαθύτερο ἐπίπεδο, ὄχι θάνατος ἀλλὰ ζωὴ.

«Ἐν τῇ γεννήσει σου σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ κοιμήσει σου νέκρωσις ἄφθορος», ψάλλει ἡ Ἐκκλησία, βλέποντας αὐτὴ τὴν εἰκόνα.

«Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον σὺ κατέλιπες Θεοτόκε...».

Τὰ λόγια μιᾶς βαθύτατης καί πολὺ ὁμορφῆς προσευχῆς πὺν ἀπευθύνεται στὴν Παναγία ἔρχονται τώρα στό νοῦ μας, «Χαῖρε αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας!» (Ἀκάθιστος Ὑμνος). Τό φῶς πὺν ξεχύνεται ἀπὸ τὴν Κοίμησις προέρχεται ἀκριβῶς ἀπ' αὐτὴ τὴν ἄδυτη, μυστικὴ Ἡμέρα.

Παρατηρώντας αὐτόν τό θάνατο, καί στεκόμενοι δίπλα σ' αὐτό τό νεκροκρέβατο, καταλαβαίνουμε ὅτι ὁ θάνατος δὲν ἰσχύει πλέον, ὅτι ἡ διαδικασία τοῦ θανάτου ἐνὸς ἀνθρώπου ἔχει γίνεῖ τώρα μιὰ πράξις ζωῆς, μιὰ εἴσοδος σὲ μιὰ εὐρύτερη ζωὴ, ὅπου βασιλεύει ἡ ζωὴ.

Αὐτὴ πὺν δόθηκε ἐντελῶς στό Χριστό, πὺν Τόν ἀγάπησε ἕως τέλους· συναντιέται μ' Αὐτόν σ' ἐκεῖνες τίς φωτεινὲς πύλες τοῦ θανάτου, κι

ἐκεῖ ὁ θάνατος μεταστρέφεται ἀμέσως σὲ χαρμόσυνη συνάντησις – ἡ ζωὴ θριαμβεύει, ἡ χαρὰ καί ἡ ἀγάπη κυριαρχοῦν πάνω στά πάντα.

Γιὰ αἰῶνες ἡ Ἐκκλησία στοχάστηκε κι ἐμπνεύστηκε ἀπὸ τό θάνατο Αὐτῆς πὺν ὑπῆρξε μητέρα τοῦ Χριστοῦ· πὺν ἔδωσε ζωὴ στό Σωτῆρα καί Κύριό μας· πὺν Τοῦ δόθηκε ὀλοκληρωτικὰ μέχρι τέλους καί στάθηκε δίπλα Του στό Σταυρό.

Καί παρατηρώντας ἡ Ἐκκλησία τό θάνατό της, ἀνακάλυψε καί βίωσε τό θάνατο, ὄχι ὡς φόβο, τρόμο, τέλος, ἀλλ' ὡς ἀστραποβόλα καί αὐθεντικὴ Ἀναστάσιμη χαρὰ. «Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν, ἀνυμνήσωμέν σε, Παναγία; Διὰ γάρ τῆς ἀθανάτου Κοιμήσεώς σου ἡγίαςας τά σύμπαντα...».

Ἐδῶ, σ' ἓναν ἀπὸ τοὺς πρώτους ὕμνους τῆς ἑορτῆς, βρίσκουμε ἀμέσως νὰ ἐκφράζεται ἡ βαθιὰ οὐσία τῆς χαρᾶς της: «Νέκρωσις ἄφθορος», ἀθάνατη κοίμησις. Ποιὸ εἶναι ὁμως τό νόημα αὐτῆς τῆς ἀντιφατικῆς καί φανερά παράλογης συνυπάρξεως αὐτῶν τῶν λέξεων; Στὴν Κοίμησις μιᾶς ἀποκαλύπτεται ὅλο τό χαρμόσυνο μυστήριον αὐτοῦ τοῦ θανάτου καί γίνεῖται χαρὰ μας, ἐπειδὴ ἡ Παρθένοσ Μαρία εἶναι ἓνας ἀπὸ μᾶς.

Ἄν ὁ θάνατος εἶναι ὁ τρόμος καί ἡ θλίψις τοῦ χωρισμοῦ, ἡ κάθοδος στὴν τρομερὴ μοναξιά καί τό σκοτάδι, τότε τίποτ' ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι παρόν στό θάνατο τῆς Παρθένοσ Μαρίας, ἀφοῦ ὁ θάνατός της, ὅπως καί ὀλοκληρῆ ἡ ζωὴ της, εἶναι μιὰ συνάντησις, ἀγάπη, συνεχῆς κίνησις πρὸς τό αἰώνιον, ἄδυτο φῶς τῆς αἰωνιότητοσ καί μιὰ εἴσοδος σ' αὐτό.

«*Ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον*», λέγει ὁ ἅγ. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὁ ἀπόστολος τῆς ἀγάπης (Α΄ Ἰωάν. 4,18).

Γι' αὐτό δέν ὑπάρχει φόβος στὴν ἄφθορη [κοίμησι τῆς Παρθένου Μαρίας](#). Ἐδῶ ὁ θάνατος ἔχει καταληφθεῖ ἐκ τῶν ἔνδον, ἔχει ἐλευθερωθεῖ ἀπ' ὅ,τι τὸν γεμίζει μὲ τρόμο καὶ ἀπελπισία. Ὁ ἴδιος ὁ θάνατος γίνεται ζωὴ θριαμβεύουσα. Ὁ θάνατος γίνεται «ἀυγή μυστικῆς ἡμέρας». Ἔτσι στὴ γιορτὴ δέν ὑπάρχει οὔτε λύπη, οὔτε νεκρώσιμα μοιρολόγια, οὔτε στεναχώρια, ἀλλὰ μόνο φῶς καὶ ζωὴ.

Προσεγγίζοντας τὴν πόρτα τοῦ ἀναπόφευκτου θανάτου μας, εἶναι σάν νά τὴ βρῖσκουμε ὀρθάνοικτη, μὲ τό φῶς νά ξεχύνεται ἀπὸ τὴ νίκη ποὺ πλησιάζει ἀπὸ τὴν ἐρχόμενη ἐπικράτησι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Στὴ λάμψη αὐτοῦ τοῦ ἀσύγκριτου φωτός τῆς ἑορτῆς, στίς ἀνγούστιατικες αὐτές μέρες, ὅταν ὁ φυσικὸς κόσμος φθάνει στὸ ἀποκορύφωμα τῆς ὁμορφιάς του καὶ γίνεται ὕμνος δοξολογίας καὶ ἐλπίδας καὶ σύμβολο ἑνὸς ἄλλου κόσμου, ἀκούγονται τὰ λόγια τῆς Κοιμήσεως,

«τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον...».

Ὁ θάνατος δέν εἶναι πλέον θάνατος. Ὁ θάνατος ἀκτινοβολεῖ αἰωνιότητα καὶ ἀθανασία. Ὁ θάνατος δέν εἶναι πλέον ρήξι ἀλλὰ ἔνωσι. Δέν εἶναι λύπη, ἀλλὰ χαρά. Δέν εἶναι ἥττα, ἀλλὰ νίκη. Αὐτὰ εἶναι ὅσα ἑορτάζουμε τὴν ἡμέρα τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας Παρθένου, καθὼς τὰ προεικονίζουμε, τὰ προγευόμαστε καὶ τὰ ἀπολαμβάνουμε ἀπὸ τώρα, στὴν ἀυγὴ τῆς μυστικῆς καὶ αἰώνιας Ἡμέρας.

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org
Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, August 8th, 2021

7th Sunday of Matthew

ΚΥΡΙΑΚΗ, 8 Αυγούστου, 2021
Ζ' Ματθαίου